

IN EMINENTI

Bulla Klementa XII.

Odsouzení zednářů

IN EMINENTI

Bulla Klementa XII. o odsouzení zednářů

Klement, biskup, sluha sluhů Páně, zdraví a apoštolské požehnání posílá všem věřícím v Kristu.

Na strážce apoštolátu nás Boží shovívavost bez naší zásluhy postavila, abychom činili zadost své povinnosti vůči těm, kdo byli svěřeni naší pastýřské bdělosti; proto s pomocí Boží upíráme svůj zájem a starostlivost k tomu, jak lze zamezit přístup k bludům a nešvarům, jak nejlépe uchovat ryzost pravé víry a odvrátit v těchto přetěžkých dobách nebezpečí zmatků od celého katolického světa.

1. Již jsme se doslechli, že široko daleko a den ze dne sílí některé společnosti, spolky, jednoty, shromáždění, lóže a pokoutné schůzky, známé pod jménem svobodných zednářů nebo v různých řečech jinak nazývané, v nichž se vzájemně sdružují lidé všech náboženství a sekt, spokojující se pouhým zdáním přirozené mravnosti v lóžích, které jsou podle svých řádů a stanov tajné a nedostupné. Tito lidé jsou pak nuceni skládáním přísahy na svou bibli a celou řadou trestů zachovat neporušitelné mlčení o tom, co se v lóžích za tajných obřadů děje. Protože je přirozené, že sám zločin se prokazuje a sám od sebe volá na poplach, proto také vzbudily řečené společnosti či tajné schůzky tak velké podezření u věřících, že vstoupit od těchto lóží je u prozíravých a šlechtných úplně totéž, jako pomazat se znamením špatnosti a zvrhlosti. Kdyby totiž nic zlého nedělaly, neměly by v nenávisti světlo. Vždyť se ta jejich špatná pověst tak rozšířila, že již dříve došlo v mnoha zemích k odsouzení jmenovaných společností světskou mocí a k jejich prozíravému potlačení, protože ukládají o bezpečnost států.

2. My pak, když uvažujeme o těžkých škodách, které jdou z těchto společností nebo tajných shromáždění nejen proti klidu ve státě, nýbrž i duchovnímu blahu duší a nejsou proto slučitelné jak s občanským, tak s církevním právním řádem, a protože nás Boží výrok učí, že musíme bdít v čele rodiny Páně, aby lidé takového druhu jako zloději nepodkopali dům a jako lišky neusilovali zpusťovat vinici, aby totiž nezkažili srdce prostých lidí a nevinné aby nenápadně neubili, k zatarasení nejširší cesty, která by se odtud mohla otevřít k beztravnému páchání nepravostí, i z jiných nám známých spravedlivých a rozumných důvodů jsme na radu některých našich bratří kardinálů svaté církve římské a rovněž z vlastního popudu a na základě své bezpečné a zralé úvahy stanovili a rozhodli z plnosti apoštolské moci, že právě tyto společnosti, spolky, jednoty, shromáždění, lóže a pokoutní schůzky svobodných zednářů nebo jakkoli jinak se nazývají, mají být odsouzeny a účast na nich zakázána. Proto je také touto konstitucí, která nikdy nepozbude platnosti, odsuzujeme a účast na nich zakazujeme.

3. Výslovně a pod závazkem svaté poslušnosti nařizujeme všem, i jednotlivým věřícím v Krista, ať jsou jakéhokoli stavu, hodnosti, postavení, řádu a urozenosti, ať jde o laiky či duchovní jak světské, tak řádové. Rovněž těm, kteří si zasluhují zvláštní, osobité a výslovné zmínky, aby se nikdo pod jakoukoli záminkou nebo předstíráním neodvážil nebo si nepředsevzal, že se stane členem řečených společností svobodných zednářů nebo jak se jinak nazývají, nebo je bude šířit, prokazovat jim svou přízeň nebo do svých domů, bytů či jinak je přijímat, že dovolí,

aby k nim byl připočítáván a s nimi spojován, že se účastní jejich schůzek nebo jim poskytne možnost a usnadní, aby mohly být někde svolány. Rovněž přikazujeme, aby jim nikdo v jejich díle nepomáhal nebo jim jinak jakýmkoli způsobem, veřejně či tajně, přímo či nepřímo, sám o sobě či prostřednictvím jiných radu, pomoc nebo svou přízeň neprokazoval, ani aby jiné nevybízel, nenaváděl, nepodněcoval k tomu, aby se stávali členy těchto společností, přidávali se k nim, nebo se zúčastňovali jejich jednání či je jakkoli podporovali a protěžovali. Taktéž nařizujeme, aby se hleděli úplně zdržovat těchto společností, schůzí, tajných setkání, shromáždění, lóží nebo pokoutního sdružování, a to pod trestem exkomunikace, vztahující se na všechny, kdo jednají proti výše uvedeným zákazům. Tento trest nabývá platnosti bez jakéhokoli vyhlášení a nikomu, pokud není na smrtelném loži, se nesmí dostat dobrodiní, že řečený trest z něho bude sňat, pouze od nás nebo jiného vládnoucího papeže.

4. Ještě však chceme a ukládáme biskupům a vyšším prelátům i jiným místním ordinářům jako inkvizitorům, kdekoli pověřeným vyšetřováním bludařské zvrácenosti, aby postupovali proti těm, kteří přestupují toto nařízení a vyšetřovali je, ať jsou jakéhokoli stavu, hodnosti a urozenosti, a jako velmi podezřelé z bludařství je postihovali a na uzdě drželi náležitými tresty. Každému z nich potom udělujeme plnou moc, aby jednali a vyšetřovali právě tyto provinilce, a bude-li třeba, aby se obrátili o pomoc i ke světské moci.

5. Dále také chceme, aby i opisů této konstituce a to i tištěným, pokud jsou podepsány rukou nějakého veřejného notáře a opatřeny razítkem církevního hodnostáře, bylo rovněž uposlechnuto jako originálu.

6. Nikomu není dovoleno tuto listinu, obsahující Naše prohlášení, odsouzení, pověření a zákaz, porušovat nebo jí nedbat. Pokud se toho někdo opováží, nechť ví, že na sebe uvaluje hněv všemohoucího Boha a svatých apoštolů Petra a Pavla.

Dáno v Římě u Panny Marie Větší dne 28. dubna 1738 roku Vtělení Páně, osmého roku našeho pontifikátu.